

Crüger Johann, 1649. (1598—1662.)

1. Gondvise - lö jó A - tyám vagy, Ó! én é - des Is - te - nem,
Lá - tom én, hogy minden el - hagy E vi - lágon, csak te nem!

Hozzád vágyom, benned é - lek, Üdvöt mástól nem re - mé - lek. P.A.

2. Mint az alélt bús virágra / Megújító harmatot: / Vértő szívem fájdalmára / Csak te hintesz balzsamot. / Könnyű sorsom terhe rajtam, / Ha imára nyílik ajkam.

3. Rám-rám derül ismeretlen / Utamon egy kis öröm; / Azt is a te véghetetlen / Jóságodnak köszönöm; / Hálakönnyem tündöklése / A te neved hirdetése.

4. Gyenge vagyok, lankadoznak / Buzgóságom szárnyai, / Bármily híven vágyakoznak / Színed elé szállani; / Ó! adj erőt, hogy míg élek, / Egyedül csak néked éljek!

Lévay József (1825—1918.)